

ПОЛ ВЕРЛЕН

САНТИМЕНТАЛНА БЕСЕДА

Част 0 от „Галантни празници“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*Сред стар вековен парк — и гол, и заледен —
два призрака в нощта изникнаха пред мен.*

*Очите — мъртви, устните им — сухи,
и с мъка се долавят думи глухи.*

*Сред стар вековен парк — и гол, и заледен —
зовяха миналото сенките пред мен.*

*— Не си ли спомняш нашта страст тогава?
— Защо, нима това си заслужава?*

*— Не виждаш ли душата ми насън поне,
сърцето тръпне ли от мойто име? — Не.*

*— Ах! Тия дни на щастие безмерно,
до кръв притискахме уста! — Наверно.*

*— Как чист бе сводът син. Надеждата — и тя.
— Но тя към черен свод, ранена, полетя.*

*Тъй те потънаха в тревата суха
и само мракът чу речта им глуха.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.